

Krst Duchom Svätým

V tejto úvahe by sme sa s Vami chceli podeliť o našu vieru, že Boh miluje všetky svoje deti rovnako a chce s nimi mať plný vzťah hneď, ako sa rozhodnú stať sa Jeho deťmi. Preto Duch Svätý naplní ich srdce hneď pri obrátení bez ďalšieho časového odkladu. Toto je krst Duchom Svätým, ktorý je Božou okamžitou odpoveďou na ich rozhodnutie. Na základe biblických veršov by sme chceli vysvetliť, prečo tomuto veríme a poukázať na omyly charizmaticko – letničného učenia, podľa ktorého sú obrátenie a krst Duchom sv. spravidla dve odlišné udalosti [1] s časovým odstupom.

Obsah

- 1 Výskyt a význam pojmu v Novom Zákone
- 2 Jedinečná situácia učeníkov: časový odstup medzi obrátením a krstom Duchom
- 3 Situácia kresťanov po Letniciach 30 n.l.: Krst Duchom Svätým pri obrátení – plnosť bez časového odstopu
- 4 Naplnenie Duchom Svätým: vzťah s Duchom Svätým počas života kresťana
- 5 Nesprávne vykladané miesta v charizmatickom učení
 - 5.1 Nikodém: narodenie z vody a z Ducha Ján 3:1–8
 - 5.2 Ján 20:19–23: Prijmite Ducha Svätého. Ako je to možné pred letnicami?
 - 5.3 Skutky 2:37–39: Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha. (verš 38) Je pokánie a krst oddelené od prijatia Ducha?
 - 5.4 Skutky 8:5–24: Obrátenie Samaritánov a prijatie Ducha s časovým odstupom
 - 5.5 Skutky 19:1–7: Dvanásť učeníkov Jána Krstiteľa
 - 5.6 Skutky 18:23–28: Apollo
 - 5.7 Lukáš 11:5–13
- 6 Záver, zhrnutie

⚓ 1 Výskyt a význam pojmu v Novom Zákone

Pojem krst Duchom Svätým sa vyskytuje vo všetkých evanjeliách: *Matúš 3:11*, *Marek 1:8*, *Lukáš 3:16* a *Ján 1:33*. Tieto slová Jána Krstiteľa sa vzťahujú na Ježiša: on je tým, ktorý bude krstiť Duchom Svätým. Ježiš je mocnejší ako Ján. Ján volal ľudí k pokániu a obráteniu sa z ich hriechov. Ježiš je však schopný dať im tiež nebeskú moc skrze Ducha Svätého, aby žili zbožný život a nasledovali ho. Toto Jánovo zaslúbenie sa naplnilo o Letniciach 30 n.l., ako to Ježiš predpovedal pred svojim nanebovstúpením (Skutky 1:4–8). Môžeme vidieť veľkú zmenu v postoji učeníkov, ktorí boli najprv za zatvorenými dverami kvôli strachu zo Židov (Ján 20:19), no po prijatí Ducha Svätého zvestovali dobrú novinu s veľkou odvahou a múdrosťou (Skutky 2:14).

⚓ 2 Jedinečná situácia učeníkov: časový odstup medzi obrátením a krstom Duchom

Prví učeníci sa rozhodli nasledovať Krista, ale museli čakať do Letníc 30 n.l., aby boli pokrstení Duchom. Dôvod k tomuto časovému odstupu nájdeme v Ježišových slovách:

Lenže hovorím vám pravdu: Je pre vás lepšie, aby som odišiel. Lebo ak neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ale keď odídem, pošlem ho k vám. (Ján 16:7)

V posledný, veľký deň sviatkov Ježiš vstal a zvolal: „Ak je niekto smädný a verí vo mňa, nech príde ku mne a nech pije. Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody.“ To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili. Lebo ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený. (Ján 7:37-39)

Ako tieto pasáže ukazujú, učenci boli v mimoriadnej situácii. I keď sa rozhodli nasledovať Ježiša už keď ho spoznali, Ducha Svätého dostali až neskôr po Ježišovom oslávení. [2] Museli čakať, pretože Duch Svätý ešte nebol zoslaný (Ján 7:39). Avšak keď bol Duch o Letniciach daný a tretia božská osoba zjavená, tí, ktorí sa rozhodli nasledovať Ježiša, už nemuseli čakať – mohli byť naplnení Duchom Svätým bez časového odkladu.

3 Situácia kresťanov po Letniciach 30 n.l.: Krst Duchom Svätým pri obrátení - plnosť bez časového odstupu

Po Letniciach už nie sú obrátenie a krst Duchom Svätým dve oddelené udalosti. Keď niekto otvorí svoje srdce a zavolá Boha do svojho života, Boh si v ňom učiní príbytok okamžite:

A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami na veky — Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď ostáva u vás a bude vo vás. [...] Ježiš mu odpovedal: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok. (Ján 14:16-17.23)

Ježiš najprv hovorí o zoslaní Ducha Svätého, že bude s veriacimi naveky, potom hovorí o Otcovi a o sebe. To znamená, že skrze prijatie Ducha Svätého si u nás v skutočnosti urobí príbytok trojjediný Boh. Tak ako si v nás neurobí príbytok iba časť Otca a časť Ježiša, keď sa obrátíme, rovnako ani Duch Svätý nie je vyliaty do srdca obráteného človeka iba čiastočne. Jedinou podmienkou je toto: milovať Boha a rozhodnúť sa zachovávať Jeho slovo. V tomto prípade Boh neotáľa so svojou láskou, ale prichádza okamžite a vyleje ju do veriaceho srdca:

A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali. (Rimanom 5:5)

Od Božej bytosti je veľmi vzdialené, aby udelil iba obmedzené množstvo svojej lásky tomu, kto po nej túži. Duch Svätý je osoba, ktorá nemôže byť rozdelená na kusy a časti ako objem vody. Jeho pôsobenie je často prirovnávané k vode, ktorá oživuje, občerstvuje a uhasí smäd človeka. Avšak nikde v takýchto prirovnaniach nečítame o tom, žeby Boh dal najprv malú porciu vody a iba neskôr plné množstvo. Keď Starý zákon prisľubuje Ducha Svätého a používa obraz vody, vždy hovorí o plnosti: Izaiáš 32:14-16, 44:1-5, 43:19-20, 41:17-20, 35:7, 55:1-2, 58:11, Joel 3:18, Ezechiel 47:1-12).

Pretože je Duch Svätý osoba, buď je prítomný v srdci človeka, alebo nie je. Keď je prítomný, potom je prítomný úplne vo svojej plnej bytosti a naplní srdce človeka.

Aj my sme kedysi boli nerozumní a neposlušní. Blúdili sme, slúžili všelijakým žiadostiam a rozkošiam, žili sme v zlobe a závidi. Boli sme hodní opovrhnutia a navzájom sme sa

nenávideli. Ale keď sa zjavila dobrota Boha, nášho Spasiteľa, a jeho láska k ľuďom, spasil nás nie pre spravodlivé skutky, ktoré sme my konali, ale zo svojho milosrdenstva, kúpeľom znovuzrodenia a obnovy [3] v Duchu Svätom, ktorého na nás hojne vylial skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, aby sme, ospravedlnení jeho milosťou, boli podľa nádeje dedičmi večného života. (*Títovi 3:3-7*)

V kontexte hovorí Pavel o obrátení. Kedysi sme boli neposlušní, ale Boh nás spasil kúpeľom znovuzrodenia a obnovy v Duchu Svätom, ktorého na nás HOJNE vylial. To znamená, že obrátenie a prijatie Ducha v hojnosti nemôže byť považované za dve oddelené udalosti, ktoré sa stanú s časovým odstupom.

Pokiaľ niekto neprijal Ducha v hojnosti, nie je obmytý, obnovený a znovuzrodený, čo znamená, že nie je spasený a ospravedlnený a nie je dedičom večného života (v. 7).

V inej pasáži Pavel spája prijatie Ducha v plnosti s bytím súčasťou spoločenstva:

Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, hoci je ich mnoho, tak aj Kristus. Veď my všetci, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, boli sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom. (*1. Korinským 12:12-13*)

Každý člen spoločenstva bol napojený jedným Duchom. Byť napojený je silný výraz pre plnosť. Ako sme už vyššie povedali, Duch ako osoba sa môže dať iba úplne a nie čiastočne. Keď napája druhých samým sebou, robí to úplne a nie najprv iba dúškom a neskôr plnosťou. Takéto učenie sa hodí viac na orientálny spôsob myslenia o neosobnom Bohu a energii, ako na osobného Boha, ktorý sa ukázal v Biblii.

Keby jestvovali dve fázy prijatia Ducha Svätého (prvá čiastočná a druhá v plnosti), mali by byť aj dve skupiny alebo druhy kresťanov v cirkvi podľa množstva Ducha, ktoré prijali. Ale 1. Korinským 12 neukazuje takýto obraz o cirkvi. Keď si pozrieme širší kontext, Pavel hovorí, že každý kresťan je veľmi cenný, pretože v ňom žije ten istý Duch, v ktorom tiež vyznáva Ježiša, ako svojho Pána a od ktorého dostal dary (1. Korinským 12:3-11). Sú rozdiely v daroch, v službách a v pôsobení, ale Pavel vôbec nezmieňuje rozdiely v „množstve“ Ducha, hoci by to bolo veľmi vhodné zmieniť vo veršoch 4-6, keby takéto rozdelenie existovalo. Všetky dary vo veršoch 8-10 sú znakmi, že je niekto naplnený Duchom – tzn., že nie iba hovorenie v jazykoch, ktoré charizmatické učenie vyzdvihuje, ako jasné znamenie, že je niekto pokrstený Duchom Svätým.

Rimanom 8:1-17 tiež vylučuje telesné kresťanstvo. (Charizmatické učenie obvykle nazýva ľudí, ktorí sú „kresťanmi“ bez krstu Svätým Duchom telesnými kresťanmi[4].) Tí, ktorí žijú podľa tela sa nemôžu páčiť Bohu a zomrú. Kresťania žijú podľa Ducha a usmrcujú skutky tela. Výraz: „žiť podľa Ducha“ jasne poukazuje na naplnenie Duchom. Boh sa chce podeliť o svoju celú bytosť so svojimi deťmi od začiatku a chce ich podporovať v bojoch. Prečo by sa o seba podelil iba čiastočne práve na začiatku, kedy má znovuzrodený kresťan často ťažké boje? On nám dáva plnosť, aby sme s Ním zakúsili hlboký vzťah, skrze ktorý sme schopní žiť víťazný život v poslušnosti.

Pavlova skúsenosť z Damasku je tiež svedectvom, že naplnenie Duchom Svätým nemôže byť oddelené od obrátenia: Skutky 9:17-18. Mimochodom, nie je tu žiadna zmienka o hovorení v jazykoch (ako klasická charizmatická teória učí), ani o inom viditeľnom dare Ducha, keď naňho Ananiáš položil ruky. Na príklade Kornélia v Skutkoch 10:44-48 môžeme vidieť, že Duch Svätý bol naňho a jeho domácnosť vyliaty pri ich obrátení, dokonca ešte pred krstom vodou. (Podľa klasického charizmatického učenia má byť poradie nasledovné: obrátenie, krst vodou a potom krst Duchom Svätým.)

⚓ 4 Naplnenie Duchom Svätým: vzťah s Duchom Svätým počas života kresťana

Pri obrátení v nás Boh začína prebývať skrze Ducha Svätého. Tento vzťah s Ním môže byť posilnený našou poslušnosťou v dobrých rozhodnutiach, oddanosti a modlitbe, ale môže byť aj oslabený našou neposlušnosťou. Výrazy ako „byť naplnený Duchom“ v Efezským 5:18 alebo „zarmucovať Svätého Ducha“ v Efezským 4:30 ukazujú, že veľmi záleží na našej poslušnosti, do akej miery v nás Duch Svätý môže pôsobiť. Pavel hovorí o niečom podobnom v Galantským 5:25: Ak žijeme v Duchu, podľa Ducha aj konajme.

V Skutkoch 4:31 sa prví kresťania vrúcne modlili a zakúsili veľkú posilu ich viery skrze Svätého Ducha:

A keď sa pomodlili, zatriaslo sa miesto, na ktorom boli zhromaždení, všetkých naplnil Svätý Duch a smelo hlásali Božie slovo.

Výraz „naplnenie Duchom Svätým“ nájdeme tiež v iných situáciách v Skutkoch, keď Duch Svätý kresťana posilnil v ťažkej situácii: Skutky 4:5-10; Skutky 13:9-12. Naplnenie Duchom má v týchto situáciách odlišný význam ako napr. v Skutkoch 2:4 alebo 9:17, keď sa niekto obrátil a prijal Ducha Svätého. Nejde o začiatok vzťahu s Bohom, ale o posilnenie vzťahu s ním a zakúsenie jeho sily a pomoci zvláštnym spôsobom cez Ducha svätého.

Keď čítame o nejakom kresťanovi, že bol plný Ducha Svätého, neznamená to, že iba on bol pokrstený Duchom, zatiaľ čo ostatní nie. Je tým iba vyjadrené, že skrze svoju poslušnosť bolo pôsobenie Ducha Svätého v jeho živote veľmi viditeľné:

Táto reč sa páčila celému zhromaždeniu a vyvolili si Štefana, muža plného viery a Ducha Svätého, ďalej Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parmenáša a Mikuláša, prozelytu z Antiochie. (Skutky 6:5)

Autor tu určite nechcel vyjadriť, že iba Štefan — na rozdiel od ostatných šiestich bratov, bol pokrstený Duchom Svätým.

⚓ 5 Nesprávne vykladané miesta v charizmatickom učení

V Novom zákone sú pasáže, ktoré bývajú zle vykladané^[5]. Keď máme pred očami veci vysvetlené vyššie, nebude ťažké správne pochopiť aj nasledujúce úryvky.

5.1 Nikodém: narodenie z vody a z Ducha Ján 3:1-8

Ježiš odpovedal: „Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“ (Ján 3:5)

Charizmatický nesprávny výklad tohto verša znie, že krst vodou a Duchom sú dve oddelené udalosti, kvôli spojke „a“. Ako sme už vysvetlili ohľadom listu Títovi 3 (viď poznámka č. 2), dva výrazy spojené spojkou „a“ znamenajú v biblickom jazyku veľmi často paralelizmus. Paralelizmus znamená, že obidva výrazy vyjadrujú ten istý obsah, iba zdôrazňujú rôzne zretele. Vyššie sme tiež ukázali, že voda je v Starom zákone používaná ako metafora pre Ducha, napr.:

...lebo vylejem vody na smädnú pôdu a bystriny na suchú zem, vylejem svojho ducha na tvoje potomstvo a svoje požehnanie na tvoju mlad'. Porastú ako tráva medzi vodami, ako vrby pri vodných tokoch. (*Izaiáš 44:3-4*)

Vyliatie vody na smädnú pôdu a vyliatie Ducha na potomstvo Izraela nie sú dve oddelené udalosti, ale znamenajú to isté. Izrael je prirovnaný najprv k vyschnutej zemi a neskôr k vrbam pri vodných tokoch po prijatí požehnaní, tzn. Ducha. Duch a požehnanie sú v tomto verši paralelizmus. Preto narodenie sa z vody a z Ducha v Jánovi 3 jednoducho znamená byť obnovený Duchom Svätým, tak ako voda obnovuje toho, kto sa ňou umyje.

V Ezechielovi 36:22-38 nájdeme podobné vyjadrenia, ktoré ešte jasnejšie opisujú znovuzrodenie alebo narodenie sa zhora [6]. Jedná sa o čin, ktorý vykoná Boh a preto sa veľmi dobre hodí ako paralela k tomu, čo Ježiš chcel vyjadriť v Jánovi 3, keď očakával, že učiteľ Izraela — Nikodém, to pochopí.

Potom vás pokropím čistou vodou a budete očistení od všetkých svojich poškvŕn, i od všetkých modiel vás očistím. Dám vám nové srdce a nového ducha do vášho vnútra; odstránim kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce mäsité. Dám svojho Ducha do vášho vnútra a spôsobím, aby ste chodili podľa mojich ustanovení, zachovávali a plnili moje nariadenia. (*Ezechiel 36:25-27*)

Celý kontext hovorí o konaní (o narodení zhora, čo predpokladá zo strany človeka obrátenie), ktoré činí Boh a nie človek, podobne ako v prípade krstu vodou.

5.2 Ján 20:19-23: Prijmite Ducha Svätého. Ako je to možné pred letnicami?

Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého“ (*Ján 20:22*)

Ako sme poukázali vyššie, predpokladom pre zoslanie Ducha Svätého bol Ježišov odchod a oslávenie (Ján 7:39, Ján 16:7). Tieto podmienky ale neboli v situácii v Jánovi 20 ešte naplnené, pretože Ježiš zatiaľ nevstúpil do neba k Otcovi do svojej slávy. Preto je vylúčené, aby v tejto situácii učenici prijali Ducha Svätého. Verš 22 je potvrdením Ježišovho zaslúbenia o zoslaní Radcu, o ktorom hovoril pred svojou smrťou. Chcel učenikom, radujúcim sa z jeho vzkriesenia pripomenúť, že musí opustiť Zem. Nenechá ich však ako siroty, ale zošle im Radcu — Ducha Svätého. Symbolický akt dýchnutia im mal byť pomocou pochopiť spojenie medzi Ježišom a Duchom Svätým, ktorého mali prijať po niekoľkých dňoch (Skutky 1:5).

5.3 Skutky 2:37-39: Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha. (verš 38) Je pokánie a krst oddelené od prijatia Ducha?

Nie je žiadny dôvod z tohto úryvku vyvodiť, že pokánie s krstom a prijatie daru Ducha Svätého sú dve oddelené udalosti s možným časovým odstupom. Z veršov 42-47 je zrejmé, že Duch Svätý hneď začal mocne pôsobiť v živote veriacich. Naplnil ich srdce a robil veľké zázraky v nich a medzi nimi: hlbokú bratskú lásku a jednotu.

5.4 Skutky 8:5-24: Obrátenie Samaritánov a prijatie Ducha s časovým odstupom

Keď sa apoštoli, ktorí boli v Jeruzaleme, dopyčuli, že Samária prijala Božie slovo, vyslali k nim Petra a Jána. Oni ta zašli a modlili sa za nich, aby dostali Ducha Svätého, lebo na nikoho z nich ešte nezostúpil; boli iba pokrstení v mene Pána Ježiša. (*Skutky 8:14-16*)

Zvestovanie evanjelia Samaritánom bola historická udalosť, ktorá dokázala, že nie iba Židia sú pozvaní a vítaní v Božom kráľovstve. Kvôli dlhotrvajúcemu nepriateľstvu medzi Samaritánmi a Židmi bolo dôležité, aby Peter a Ján ako apoštoli a stĺpy cirkvi, prišli privítať nových Samaritánskych obrátených. Prišli im vyjadriť, že sú prijatí do cirkvi ako noví bratia v Kristu. Ale ako máme chápať, že „na nikoho z nich ešte (Duch) nezostúpil; boli iba pokrstení v mene Pána Ježiša?“ Vzhľadom na prvú časť tejto témy je vylúčené, že neboli naplnení Duchom Svätým, keď sa obrátili. „Zostúpenie“ Ducha v tejto pasáži musí preto mať iný význam. Autor Lukáš mal výrazom „zostúpenie“ na mysli mocné a zázračné konanie Ducha^[7] ako jasné znamenie Jeho prítomnosti v ich životoch, ktoré doposiaľ nezakúsili pred Petrovým a Jánovým príchodom. Muselo ísť o niečo viditeľné, ako sa píše vo verši 18: Keď Šimon videl, že vkladáním rúk apoštolov sa udeľuje Duch, ponúkol im peniaze. Preto máme chápať verš 17: ... a dostali Ducha Svätého v takom zmysle, že dostali konkrétny dar Ducha Svätého, pravdepodobne hovorenie jazykmi. Bolo to potvrdenie, že Duch pôsobí v ich životoch, ale nebol to okamih, kedy bol Duch vyliaty do ich srdc. Skutočnosť, že dar jazykov nebol daný skrze Filipa, ale skrze Petra a Jána, je možné vysvetliť jedinečnou situáciou Samaritánov. Bolo dôležité, aby ich prijatie do cirkvi bolo potvrdené apoštolmi^[8].

5.5 Skutky 19:1-7: Dvanásť učeníkov Jána Krstiteľa

...a povedal im: „Dostali ste aj Ducha Svätého, keď ste uverili?“ Oni mu odvetili: „Ani sme nepočuli, že je Duch Svätý.“ (*Skutky 19:2*)

Títo učenici boli pokrstení Jánovým krstom, čo znamená, že boli Jánovými učeníkmi a nasledovníkmi jeho učenia. Nepoznali však Ježišovo učenie ani nič nevedeli o Duchu Svätom. Z týchto dôvodov ich nemôžeme považovať za kresťanov. Môžeme sa domnievať, že to boli muži z Malej Ázie, ktorí počuli o Jánovi Krstiteľovi alebo sa s ním dokonca stretli, obrátili sa zo svojich hriechov a snažili sa žiť spravodlivo na základe ich poznania. Preto ich v prvom verši Lukáš nazýva učeníkmi a Pavel ich považuje za veriacich vo verši druhom. Zdá sa, že spolu mali tiež spoločenstvo. Spoznali od Pavla kresťanstvo a okamžite ho prijali. Rozhodli sa nasledovať Krista, preto ich Pavel pokrstil a hneď nato prijali Ducha Svätého. Keď na nich Pavel položil svoje ruky, dostali tiež viditeľné dary od Ducha: hovorenie jazykmi a prorokovanie.

5.6 Skutky 18:23-28: Apollo

Bol poučený o Pánovej ceste a so zápalom ducha hovoril a správne učil o Ježišovi, hoci poznal iba Jánov krst. (*Skutky 18:25*)

O Apollovi čítame, že podobne ako učenici Jána Krstiteľa zo Skutkov 19 poznal iba krst Jána. Avšak odlišuje sa od nich v týchto bodoch:

- bol poučený o Pánovej ceste
- hovoril so zápalom Ducha – doslova bol vrúcneho Ducha (v Rimanom 12:11 sa rovnaké vyjadrenie vzťahuje na kresťanov: ...v horlivosti neochabujte, budte vrúcneho ducha, slúžte Pánovi.)
- správne učil o Ježišovi
- začal smelo vystupovať v synagóge
- nie je zmienka o tom, že by ho Akvila a Priscilla boli pokrstili

Všetky tieto body ukazujú, že Apollo bol na celkom inej úrovni, ako dvanásť učeníkov z Efezu. Hoci o Ježišovi a kresťanskom učení nevedel všetko, Akvila a Priscilla ho považovali za brata v Kristu, pravdepodobne ho nepokrstili, iba mu dôkladnejšie vysvetlili cestu Božiu.

5.7 Lukáš 11:5-13

Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“ (Lukáš 11:13)

Vychádzajúc z tejto pasáže, charizmatici a letniční usporiadávajú zvláštne stretnutia, kde prosia Boha o Ducha Svätého. Avšak kontext, ani pôvodný grécky text nepodporujú takého chápanie. Text hovorí „tým, čo ho prosia“ a nie „tým, čo ho prosia o Ducha“. V tejto situácii učil Ježiš svojich učeníkov sa modliť a pre povzbudenie hovorí o tom, ako Boh vypočuje našu modlitbu. Matúšovo evanjelium 7:11 píše v paralelnej pasáži:

Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, čo ho prosia.

Ježiš chcel vyjadriť, že sa k Bohu môžeme obrátiť ako k milujúcemu Otcovi, keď potrebujeme pomoc a prosíme v zhode s Jeho vôľou (1. list Jánov 5:14). Podľa Lukášovho evanjelia chce Ježiš zdôrazniť, že Duch Svätý je tým najlepším, čo Boh dáva každému, kto ho prosí. Všetky ostatné dobré veci nám dáva skrze spoločenstvo, vedenie a posilu Ducha. Prvýkrát sa toto zaslúbenie naplnilo na Letnice, kedy Ježišovi učeníci prijali Ducha Svätého.

⚓ 6 Záver, zhrnutie

Kresťanský život začína rozhodnutím odvrátiť sa od hriechu a nasledovať Krista. Božia odpoveď na toto rozhodnutie je, že (ihneď) vyleje svojho Ducha v hojnosti do srdca obráteného človeka. Takto môže novo-obrátený zakúsiť, že Boh ho prijal ako svoje dieťa. Skrze Ducha môže zakúsiť Božiu lásku, pokoj a moc v boji proti hriechu. Duch naplní jeho srdce, aby mohol milovať svojich bratov a sestry a iných ľudí, ktorí zatiaľ nepoznajú Boha. Svätý Duch mu pomáha chápať zdravé učenie o Kristovi a nájsť jednotu s ostatnými kresťanmi. Žiaden kresťan nemusí čakať na krst Duchom Svätým potom, čo sa obrátil, pretože sa stal Božím milovaným dieťaťom, ktorému Boh chce dať svoju plnosť:

Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha. A slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy. Ján o ňom vydal svedectvo a volal: „Toto je ten, o ktorom som hovoril: Ten, čo príde po mne, je predom mnou, lebo bol prv ako ja.“ Z jeho plnosti smemy všetci dostali milosť za milosťou. (Ján 1:12-16)

Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

Vaša e-mailová adresa

Vaša správa

Odosla?

Poznámky:

1. Tiež súhlasia, že v niektorých prípadoch môžu tieto dve udalosti prebehnúť naraz, alebo dokonca krst Duchom môže predchádzať krst vodou. Takéto prípady však považujú za výnimky a tvrdia, že po obrátení a krste vodou zvyčajne musí prejsť určitý čas až do krstu Duchom, čoho znamením býva hovorenie v jazykoch.
2. Boh chcel týmto spôsobom zjaviť svoju trojjedinú bytosť. Najprv oznámil Syna vteleného v Ježišovi. A po Ježišovom odchode zoslaním Ducha Svätého oznámil jeho poslanie a ukázal, že Duch je odlišnou osobou Trojice.
3. Hoci výrazy kúpeľ znovuzrodenia a obnova v Duchu stoja vedľa seba, vzťahujú sa na to isté, iba zdôrazňujú rôzne aspekty. Toto je dobre známy literárny štýl nazvaný paralelizmus, kedy druhá časť výroku dopĺňa a obohacuje prvú: Boh nám je útočiskom a silou, pomocou v súžení vždy osvedčenou. (Žalm 46:2)
4. Charismatici/ letniční sami v tomto bode nie sú jednotní. Niektorí učia, že keď sa niekto obráti, dostane malé množstvo Ducha a neskôr dostane plnosť. Iní tvrdia, že pri obrátení Duch Svätý vôbec nepríde do srdca veriaceho, iba neskôr pri krste Duchom Svätým. Samozrejme sú v týchto učeniach aj výnimky.
5. Existencia telesného kresťanstva je zvyčajne založená na nesprávnom výklade 1. Korinským 3:1-4. Pavol nazýva Korinských „telesní“, pretože medzi nimi bola žiarlivosť a svár, ktoré sú skutkami tela. Podľa Galatským 5:19-21 tí, čo robia takéto veci nedosiahnu Božie kráľovstvo. Korintskí sa teda museli z týchto hriechov obrátiť. Dôvodom, prečo sú nazvaní telesnými nie je, že neboli pokrstení Duchom Svätým, ale že mu neboli poslušní. Preto riešením nie je modliť sa za krst Duchom, ale bojovať proti hriechom.
6. Grécke vyjadrenie „gennaio anothén“ môže znamenať aj narodiť sa znovu, aj narodiť sa zhora.
7. Podobné vyjadrenie nájdeme v Lukášovi 1:35 Anjel jej povedal: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn.“ V tomto verši zostúpenie Ducha na Máriu vyjadruje mocný čin Ducha pri panenskom počatí.
8. V tejto situácii, rovnako ako pri obrátení Kornélia môžeme vidieť konkrétne použitie autority kľúčov, ktoré dal Ježiš Petrovi v Mat. 16:19. V Skutkoch 2, 8 a 10 Lukáš postupne rozpráva o rozširovaní kresťanstva: od Židov z diaspory k Samaritánom až k pohanom.

© 2022 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 - podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda,

Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely. Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkoľvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamená, že ich obsah schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.